

Tématem předložené diplomové práce je analýza francouzského modelu kulturní politiky. Práce pojednává o vztahu státu ke kultuře, přičemž si klade otázku, zda a čím je francouzský model výjimečný. Ačkoli se historie Ministerstva kulturních záležitostí datuje teprve od roku 1959, státní zásahy v oblasti kultury mají hluboké kořeny. V návaznosti na monarchii si tradičně centralizovaný stát uchoval v kulturní oblasti důležitou roli mecenášství, ochrany a kontroly. Spojením školství a kultury jí věnoval nemálo předpisů a nařízení, a podpořil vytvoření velkého počtu orgánů a institucí. První veřejná politika v oblasti kultury se rodí v roce 1959, kdy dochází k ustavení ministerstva svěřeného Andrému Malrauxovi. Tento ministr udává francouzské kulturní politice směr po deset let. Sedmdesátá léta jsou oproti tomu ve znamení ministerské nestability. I přes relativní krátkost svého ministerského období (1971 – 1973) se však Jacquesovi Duhamelovi podaří vštípit ministerstvu kurz, jehož kontinuita bude do roku 1981 zachována. V roce 1981 je do čela ministerstva jmenován Jack Lang, jehož desetileté působení na ministerstvu je poznamenáno pokračováním a dokončením politik Andrého Malrauxa a Jacquese Duhamela, ačkoli zcela viditelně mění názvosloví a styl. Od počátku devadesátých let ministerstvo zdůrazňuje svou vůli modernizovat své poslání a fungování v reakci na národní a mezinárodní prostředí, které prochází velkými změnami. Zároveň však smysl, čitelnost a výsledky kulturní politiky vzbuzují diskuse.